

Môj svet

Vitajte v mojom živote. Aj keď mohli by sme ho nazvať aj naháňačkou. Prečo a vlastne za čím? To sa pýtam aj ja, ale osud to asi tak chcel. No čo už sa dá robiť. Mám síce len 12 rokov, ale niečo už predsa len viem. Môj život má určite zmysel - odhodlanie, výdrž a nádej tiež, ale niečo stále chýba. A čo to je? Svet okolo mňa! Všetci ľudia, energia, to pozitívne aj negatívne, čo život prináša.

Bod číslo jeden môjho okolia je rodina. Áno, väčšina ľudí si povie: „No, tak rodina, žijem s nimi, mám ich rád, stoja pri mne, keď to potrebujem a je s ňou zábava.“ Ale pre mňa rodina nepredstavuje len toto všetko, v mojom zozname má každý člen rodiny svoje miesto: mamina je tá, ktorá ma vždy pochváli, podrží ma, keď to potrebujem je mojou poradňou tých dievčenských problémov, to ona ma vždy upozorní, keď je niečo zlé a pomôže mi, keď som v koncoch. Tato, ten sa ma vždy zastane v neférovej situácii, vždy je s ním veľká sranda a nikdy sa s ním nenudím. On je ten, ktorý ma vždy rozosmeje, keď som smutná. Babka z tatovej strany, ktorú volám babča, je moja poradňa. S ňou sa cítim ako na stretku s kamoškou. Vždy sa dobre porozprávame. Babka a dedko z maminej strany sú tí, s ktorými sa maznám. Vždy, keď k nim prídem babka mi vyštípe líčka a dedko sa spýta, či už mám frajera a vždy mu odpoviem rovnako, nie.

Bod číslo dva môjho okolia sú kamaráti. Keďže ja som veľmi hanblivá, veľa kamarátov som nikdy nemala. Vlastne, keď som bola malá, mala som iba jednu kamarátku. Teraz ich mám viac a som za to veľmi vďačná. Moja najlepšia kamarátka je Karin. Poznáme sa od prvej triedy a bola to moja prvá kamarátka v škole. Čo sa týka kamarátov, aj v škole som s nimi mala problém. Posmievali sa mi, robili mi zle a odstrkovali ma. Ale odkedy chodím na druhý stupeň a som v inej triede som obklopená skvelými ľuďmi, o ktorých som presvedčená, že ma nezradia.

A bod číslo tri, ten vlastne pomenovať neviem, to je tá neviditeľná stránka. Trávenie času, kamarátstva, akí sme? No tak po prvé - deti sa spolu už veľmi nerozprávajú. Máme občas krásne dni, keď by bolo úžasné, keby sa nejaké moje kamarátky a kamaráti premohli a išli by so mnou či už na bicykli, MHD alebo pokojne aj pešo niekam do parku, na zmrzlinu alebo na výlet po Ružinove. Užili by sme si spolu kopec zábavy, možno by sme sa lepšie spoznali. Ale oni iba čumia do mobilu. Tým samozrejme nechcem povedať, že to nerobím, práve naopak, veľmi rada si pozriem nejaké video alebo si zahrám nejakú hru na mobile, ale predsa len tie krásne slnečné dni ma veľmi lákajú von. A ďalej ako do záhrady.

No a potom sa nevieme vyjadrovať. Slovník veľmi veľa detí v mojom veku a v mojom

okolí tvoria už hlavne nadávky, škaredé slová, skratky, ktorým ja sama nerozumiem . Dobre, vyjadrovanie by sme mali a teraz k tomu, čo mi naozaj vadí najviac. Aj ja sama poznám deti, ktoré si myslia, že keď budú robiť zle, budú nosiť čierne tmavé roztrhané oblečenie, namiesto náhrdelníkov reťaz, budú populárni a zaujímaví. Často to končí aj inými horšími pokusmi ako napríklad fajčenie.

Ale svet okolo mňa, nie sú len tieto nepríjemné veci, späť k zábavnejším témam. Napríklad športy. Ja vykonávam tri športy: tancujem, robím gymnastiku a hrám volejbal. Tanec praktikuje veľmi veľa dievčat, čo poznám, napríklad ľudový tanec, moderný tanec, jazz, hip-hop a iné. Gymnastika je podľa mňa jeden z najobľúbenejších športov dievčat, ale teraz už gymnastika taktiež láka aj chlapcov. Napríklad na mojom tréningu býva asi päť chlapcov a vo vedľajšom tíme trénujú futbalisti a sú tam iba aj dievčatá. Všeobecne šport a pohyb nám deťom prospieva.

A čo ešte patrí do sveta okolo mňa? Je toho určite veľa, ale to podstatné je ten svet. A treba si ho chrániť. Tým chcem poukázať na znečistenie nášho sveta. A chválím ľudí, ktorí sa o našu planétu starajú. A môžeme sa o ňu čiastočne postarať aj my. Tak smelo a pracovito do toho.

Toto by bol môj pohľad na svet okolo mňa a moje okolie. Ja sa v tomto svete cítim celkom dobre, pretože tu mám ľudí, s ktorými som šťastná, a patrí im moja veľká vďaka, že so mnou sú.